

Συλλογή της Νομολογίας

Υπόθεση T-435/15

Kolachi Raj Industrial (Private) Ltd
κατά
Ευρωπαϊκής Επιτροπής

«Ντάμπινγκ – Εισαγωγή ποδηλάτων που αποστέλλονται από την Καμπότζη, το Πακιστάν και τις Φιλιππίνες – Επέκταση στις εισαγωγές αυτές του οριστικού δασμού αντιντάμπινγκ που επιβλήθηκε στις εισαγωγές ποδηλάτων καταγωγής Κίνας – Εκτελεστικός κανονισμός (ΕΕ) 2015/776 – Άρθρο 13, παράγραφος 2, στοιχεία α' και β', του κανονισμού (ΕΚ) 1225/2009 – Εργασίες συναρμολόγησης – Προέλευση και καταγωγή μερών ποδηλάτου – Πιστοποιητικά καταγωγής – Ανεπαρκής αποδεικτική αξία – Κόστος κατασκευής των μερών ποδηλάτου»

Περίληψη – Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου (έβδομο τμήμα)
της 10ης Οκτωβρίου 2017

1. Προσφυγή ακυρώσεως — Φυσικά ή νομικά πρόσωπα — Πράξεις που τα αφορούν άμεσα και ατομικά — Λόγος απαραδέκτου δημοσίας τάξεως — Εκτελεστικός κανονισμός για την επέκταση δασμού αντιντάμπινγκ — Επιχειρήσεις παραγωγής και εξαγωγής οι οποίες έχουν κατονομαστεί ειδικώς στον κανονισμό ή τις αφορούν οι προπαρασκευαστικές έρευνες — Παραδεκτό

(Άρθρο 263, εδ. 4, ΣΛΕΕ· κανονισμός 2015/776 της Επιτροπής)

2. Προσφυγή ακυρώσεως — Αρμοδιότητα του δικαστή της Ένωσης — Υποκατάσταση της αιτιολογίας αποφάσεως θεσμικού οργάνου — Δεν επιτρέπεται

(Άρθρα 263 ΣΛΕΕ και 264 ΣΛΕΕ)

3. Κοινή εμπορική πολιτική — Άμυνα κατά των πρακτικών ντάμπινγκ — Καταστρατήγηση — Συναρμολόγηση — Μέρη που αντιπροσωπεύουν το 60 % τουλάχιστον της συνολικής αξίας των μερών του συναρμολογημένου προϊόντος προερχόμενα από τη χώρα που υπόκειται στα μέτρα — Επέκταση του δασμού αντιντάμπινγκ — Χρησιμοποίηση μερών που προέρχονται από τρίτη χώρα — Εξακρίβωση της καταγωγής των μερών που χρησιμοποιήθηκαν

(Κανονισμός 1225/2009 του Συμβουλίου, άρθρο 13 §§ 1 και 2)

4. Κοινή εμπορική πολιτική — Άμυνα κατά των πρακτικών ντάμπινγκ — Καταστρατήγηση — Συναρμολόγηση — Μέρη που αντιπροσωπεύουν το 60 % τουλάχιστον της συνολικής αξίας των μερών του συναρμολογημένου προϊόντος προερχόμενα από τη χώρα που υπόκειται στα μέτρα — Επέκταση του δασμού αντιντάμπινγκ — Χρησιμοποίηση μερών που προέρχονται από τρίτη χώρα — Αποδεικτική αξία των πιστοποιητικών καταγωγής «τύπου Α» που προσκομίσθηκαν προς απόδειξη της καταγωγής των μερών που χρησιμοποιήθηκαν

(Κανονισμός 2454/93 της Επιτροπής, άρθρο 97ια· κανονισμός 1225/2009 του Συμβουλίου, άρθρα 6 § 8, 13 §§ 1 και 2 και 18)

1. Βλ. το κείμενο της αποφάσεως.

(βλ. σκέψεις 50-55)

2. Βλ. το κείμενο της αποφάσεως.

(βλ. σκέψεις 64-66, 68)

3. Κατά το άρθρο 13, παράγραφος 1, του βασικού κανονισμού αντιντάμπινγκ 1225/2009, οι δασμοί αντιντάμπινγκ που επιβάλλονται δυνάμει του κανονισμού αυτού μπορούν να επεκταθούν στις εισαγωγές από τρίτες χώρες του ομοειδούς προϊόντος, είτε αυτό έχει τροποποιηθεί ελαφρά είτε όχι, ή μερών αυτού, όταν λαμβάνει χώρα καταστρατήγηση των ισχυόντων μέτρων. Κατά το άρθρο 13, παράγραφος 2, του ίδιου κανονισμού, η συναρμολόγηση θεωρείται ότι συνιστά καταστρατήγηση των ισχυόντων μέτρων όταν πληρούνται οι προϋποθέσεις που απαριθμούνται στα στοιχεία α' έως γ'. Ειδικότερα, από το άρθρο 13, παράγραφος 2, στοιχεία α' και β', του εν λόγω κανονισμού προκύπτει ότι η συναρμολόγηση θεωρείται ότι συνιστά καταστρατήγηση όταν μέρη που αντιπροσωπεύουν ποσοστό 60% τουλάχιστον της συνολικής αξίας των μερών του συναρμολογημένου προϊόντος προέρχονται από χώρα που υπόκειται στα μέτρα.

Στο πλαίσιο αυτό, το άρθρο 13, παράγραφος 2, του βασικού κανονισμού πρέπει να ερμηνευθεί υπό την έννοια ότι η συναρμολόγηση εντός της Ένωσης ή σε τρίτη χώρα θεωρείται ως καταστρατήγηση των ισχυόντων μέτρων όταν, πέρα από τη συνδρομή των λοιπών προϋποθέσεων που τίθενται με τη διάταξη αυτή, τα μέρη που αντιπροσωπεύουν το 60% τουλάχιστον της συνολικής αξίας των μερών του συναρμολογημένου προϊόντος προέρχονται από τη χώρα που υπόκειται στα μέτρα, εκτός αν ο ενδιαφερόμενος επιχειρηματίας αποδείξει στα θεσμικά όργανα της Ένωσης ότι τα μέρη αυτά κατάγονται από άλλη χώρα. Η απόδειξη αυτή επιτρέπεται σε διάφορες περιπτώσεις και όχι μόνο στην περίπτωση της απλής διαμετακομίσεως.

Επομένως, μολονότι, κατά κανόνα, αρκεί η αναφορά μόνο στην προέλευση των μερών που χρησιμοποιήθηκαν για τη συναρμολόγηση του τελικού προϊόντος για τους σκοπούς της εφαρμογής του άρθρου 13, παράγραφος 2, στοιχείο β', του βασικού κανονισμού, ενδέχεται να είναι αναγκαίο, εν αμφιβολία, να εξακριβωθεί αν τα μέρη που προέρχονται από τρίτη χώρα κατάγονται στην πραγματικότητα από άλλη χώρα. Συναφώς, οι λέξεις «προέρχονται από» κατά την έννοια του άρθρου 13, παράγραφος 2, στοιχείο α', του βασικού κανονισμού πρέπει να ερμηνευθούν ως αναφερόμενες στις συγκεκριμένες εισαγωγές και, επομένως, στη χώρα εξαγωγής.

Όσον αφορά την εξακρίβωση του κατά πόσον τα μέρη που προέρχονται από τρίτη χώρα κατάγονται, στην πραγματικότητα, από άλλη χώρα, όπως η χώρα που υπόκειται στα μέτρα, η Επιτροπή δεν μπορεί να εφαρμόσει κατ' αναλογία, το άρθρο 13, παράγραφος 2, στοιχείο β', του βασικού κανονισμού για να εξακριβώσει την καταγωγή των εν λόγω μερών. Συγκεκριμένα, το εν λόγω άρθρο 13, παράγραφος 2, στοιχείο β', δεν αποτελεί κανόνα καταγωγής και τα κριτήρια που προβλέπονται στη διάταξη αυτή είναι κατ' ουσίαν διαφορετικά από τα κριτήρια που ισχύουν για τους κανόνες καταγωγής.

(βλ. σκέψεις 77, 78, 81-84, 87, 112, 114)

4. Δυνάμει του άρθρου 97ια, παράγραφος 1, του κανονισμού 2454/93, για τον καθορισμό ορισμένων διατάξεων εφαρμογής του κανονισμού 2913/92 για τη θέσπιση του κοινοτικού τελωνειακού κώδικα, εναπόκειται σε κάθε δικαιούχο χώρα ενός προτιμησιακού καθεστώτος να τηρήσει ή να επιβάλει την τήρηση των κανόνων καταγωγής και των κανόνων σχετικά με την έκδοση και τη χορήγηση των πιστοποιητικών καταγωγής «τύπου Α». Τα εν λόγω πιστοποιητικά καταγωγής «τύπου Α» είναι πιστοποιητικά προτιμησιακής καταγωγής, τα οποία παρέχουν τη δυνατότητα στον εξαγωγέα να αποδείξει την καταγωγή του εμπορεύματος που εξάγει.

Ωστόσο, μολονότι τα εν λόγω πιστοποιητικά καταγωγής «τύπου Α» έχουν αποδεικτική αξία ως προς την καταγωγή των εμπορευμάτων τα οποία αφορούν, η αξία αυτή δεν είναι απόλυτη. Συγκεκριμένα, πιστοποιητικό εκδοθέν από τρίτη χώρα δεν δεσμεύει τις αρχές της Ένωσης ως προς την καταγωγή των εμπορευμάτων αυτών και δεν τις εμποδίζει να την ελέγξουν με άλλα μέσα όταν υφίστανται αντικειμενικές, σοβαρές και συγκλίνουσες ενδείξεις που δημιουργούν αμφιβολίες για την πραγματική καταγωγή των εμπορευμάτων για τα οποία εκδόθηκαν τα πιστοποιητικά αυτά. Οι εκ των υστέρων έλεγχοι θα καθίσταντο κατά μεγάλο μέρος άνευ πρακτικής αποτελεσματικότητας αν η χρησιμοποίηση τέτοιων πιστοποιητικών μπορούσε, από μόνη της, να δικαιολογήσει διαγραφή των τελωνειακών δασμών.

Όσον αφορά την προσκόμιση, στο πλαίσιο διαδικασίας για την επέκταση οριστικού δασμού αντιντάμπινγκ σε εργασίες συναρμολόγησης που καταστρατηγούν τα ισχύοντα μέτρα, πιστοποιητικών καταγωγής «τύπου Α»» προς απόδειξη της καταγωγής των μερών που χρησιμοποιήθηκαν για τις εν λόγω εργασίες συναρμολόγησης, από το άρθρο 6, παράγραφος 8, του βασικού κανονισμού 1225/2009, προκύπτει εξάλλου ότι, πλην των περιπτώσεων του άρθρου 18 του εν λόγω κανονισμού, σχετικά με την άρνηση συνεργασίας, η ακρίβεια των πληροφοριών που παρέχουν τα ενδιαφερόμενα μέρη, και επί των οποίων πρόκειται να στηρίξει τα συμπεράσματά της η Επιτροπή, πρέπει να ελέγχεται κατά το δυνατόν διεξοδικότερα. Επομένως, και η διάταξη αυτή καθιστά θεμιτή όχι μόνο τη δυνατότητα αλλά και το καθήκον της Επιτροπής να ελέγχει τα έγγραφα που της υποβλήθηκαν. Το καθήκον αυτό ασκείται φυσικά, σε θέματα αντιντάμπινγκ, με την επιφύλαξη των ειδικών διαδικασιών που προβλέπονται προς τούτο υπέρ των τελωνειακών αρχών.

(βλ. σκέψεις 95, 98, 99)